

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (piata komora)

z 13. septembra 2018*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Aproximácia právnych predpisov – Smernica 2013/36/EÚ – Článok 53 ods. 1 – Povinnosť zachovávať služobné tajomstvo, ktorú majú vnútroštátne orgány poverené prudenciálnym dohľadom nad úverovými inštitúciami – Úverová inštitúcia, na ktorú bola vyhlásená nútená likvidácia – Sprístupnenie dôverných informácií v občianskoprávnom alebo obchodnom súdnom konaní“

Vo veci C-594/16,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Consiglio di Stato (Štátna rada, Taliansko) z 29. septembra 2016 a doručený Súdnemu dvoru 23. novembra 2016, ktorý súvisí s konaním:

Enzo Buccioni

proti

Banca d'Italia,

za účasti:

Banca Network Investimenti SpA, v likvidácii,

SÚDNY DVOR (piata komora),

v zložení: predseda piatej komory J. L. da Cruz Vilaça (spravodajca), sudcovia E. Levits, A. Borg Barthet, M. Berger a F. Biltgen,

generálny advokát: M. Bobek,

tajomník: R. Schiano, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 21. marca 2018,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- E. Buccioni, v zastúpení: N. Paoletti, A. Mari a G. Paoletti, avvocati,
- Banca d'Italia, v zastúpení: S. Ceci, M. Marcucci, a N. de Giorgi, avvocati,
- talianska vláda, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci P. Gentili, avvocato dello Stato,

* Jazyk konania: taliančina.

- portugalská vláda, v zastúpení: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo a L. Barroso, splnomocnení zástupcovia,
- Európska komisia, v zastúpení: V. Di Bucci, J. Baquero Cruz, K.-P. Wojcik a A. Steiblyté, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 12. júna 2018,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 53 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ z 26. júna 2013 o prístupe k činnosti úverových inštitúcií a prudenciálnom dohľade nad úverovými inštitúciami a investičnými spoločnosťami, o zmene smernice 2002/87/ES a o zrušení smerníc 2006/48/ES a 2006/49/ES (Ú. v. EÚ L 176, 2013, s. 338).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi pánom Enzom Buccionim a inštitúciou Banca d'Italia (ďalej len „BdI“) týkajúceho sa rozhodnutia tejto inštitúcie, ktorým mu odmietla prístup k určitým dokumentom o spoločnosti Banca Network Investimenti SpA (ďalej len „BNI“).

Právny rámec

Právo únie

- 3 Odôvodnenia 2, 5, 6 a 15 smernice 2013/36 stanovujú:
 - „(2) ... Hlavným cieľom a predmetom tejto smernice je koordinovať vnútroštátne ustanovenia týkajúce sa prístupu k činnosti úverových inštitúcií a investičných spoločností, spôsobov ich riadenia a ich rámca dohľadu. ...
 - ...
 - (5) Táto smernica by mala predstavovať základný nástroj pre vybudovanie vnútorného trhu, a to z hľadiska slobody usadiť sa a slobody poskytovať finančné služby v oblasti úverových inštitúcií.
 - (6) Plynulé fungovanie vnútorného trhu si vyžaduje nielen právne predpisy, ale aj úzku a pravidelnú spoluprácu a podstatne lepšiu konvergenciu postupov v oblasti regulácie a dohľadu medzi príslušnými orgánmi členských štátov.
 - ...
 - (15) Je vhodné uskutočniť harmonizáciu, ktorá je potrebná a dostatočná na zabezpečenie vzájomného uznávania povolení a systémov prudenciálneho dohľadu, a tým umožniť udeľovanie jedinej licencie, ktorá bude uznávaná v celej Únii, a uplatňovanie zásady dohľadu nad obozretným podnikaním domovského členského štátu.“

4 Podľa článku 4 tejto smernice, nazvaného „Určenie a právomoci príslušných orgánov“:

„2. ... Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány monitorovali činnosti inštitúcií... na účel posúdenia dodržiavania súladu s požiadavkami tejto smernice a nariadenia... [Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 176, 2013, s. 1)].

3. Členské štáty zabezpečia, aby sa zaviedli vhodné opatrenia, ktorými sa príslušným orgánom umožní získať informácie potrebné na posúdenie, či inštitúcie... dodržiavajú súlad s požiadavkami uvedenými v odseku 2, a na vyšetrovanie možných porušení týchto požiadaviek.

...

5. Členské štáty požadujú, aby inštitúcie poskytovali príslušným orgánom svojich domovských členských štátov všetky informácie potrebné na vyhodnotenie toho, či dodržiavajú pravidlá prijaté v súlade s touto smernicou a nariadením (EÚ) č. 575/2013. Členské štáty takisto zabezpečia, aby sa prostredníctvom mechanizmov vnútornej kontroly a administratívnych a účtovných postupov inštitúcií umožnilo, že kontrolovanie dodržiavania týchto pravidiel bude kedykoľvek možn[é].

...“

5 Článok 6 uvedenej smernice, nazvaný „Spolupráca v rámci európskeho systému orgánov pre finančný dohľad“, stanovuje:

„Príslušné orgány zohľadňujú pri výkone svojich povinností zblížovanie, pokiaľ ide o nástroje dohľadu a postupy v oblasti dohľadu, pri uplatňovaní zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení prijatých na základe tejto smernice a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013. Členské štáty na tento účel zabezpečia, že:

a) príslušné orgány, ako zúčastnené strany európskeho systému orgánov pre finančný dohľad (ESFS), spolupracujú na základe vzájomnej dôvery a plného vzájomného rešpektu najmä na tom, aby medzi sebou a inými zúčastnenými stranami ESFS zabezpečili tok náležitých a spoľahlivých informácií v súlade so zásadou lojálnej spolupráce stanovenej v článku 4 ods. 3 Zmluvy o Európskej únii;

...“

6 Článok 50 tej istej smernice, nazvaný „Spolupráca v oblasti dohľadu“, vo svojom odseku 1 stanovuje:

„Príslušné orgány dotknutých členských štátov úzko spolupracujú s cieľom vykonávať dohľad nad činnosťou inštitúcií, ktoré pôsobia, najmä prostredníctvom pobočky, na území jedného alebo viacerých členských štátov, v ktorých nemajú svoje ústredie. Navzájom si poskytujú všetky informácie o riadení a vlastníctve takýchto inštitúcií, ktoré môžu uľahčiť dohľad nad nimi a posúdenie podmienok na udelenie povolenia týmto inštitúciám, a všetky informácie, ktoré môžu uľahčiť monitorovanie inštitúcií, najmä pokiaľ ide o likviditu, platobnú schopnosť, ochranu vkladov, obmedzovanie veľkej majetkovej angažovanosti, ďalšie faktory, ktoré môžu ovplyvniť systémové riziko vyvolané danou inštitúciou, administratívne a účtovné postupy a mechanizmy vnútornej kontroly.“

7 Článok 53 smernice 2013/36, nazvaný „Výmena informácií a služobné tajomstvo“, vo svojom odseku 1 stanovuje:

„Členské štáty ustanovia, že všetky osoby, ktoré v súčasnosti pracujú pre príslušné orgány alebo pre ne v minulosti pracovali a aj audítori a znalci konajúci v mene príslušných orgánov, sú viazaní služobným tajomstvom.“

Dôverné informácie, ktoré takéto osoby, audítori alebo znalci získajú pri výkone svojich úloh, sa môžu zverejniť iba v súhrnnej alebo úhrnnej podobe, na základe ktorej nie je možné identifikovať jednotlivé úverové inštitúcie, bez toho, aby boli dotknuté prípady, na ktoré sa vzťahuje trestné právo.

Ak je na úverovú inštitúciu vyhlásený konkurz alebo sa začala jej nútená likvidácia, dôverné informácie, ktoré sa netýkajú tretích strán zapojených do pokusov o záchranu predmetnej úverovej inštitúcie, sa môžu napriek tomu zverejniť v občianskoprávnom alebo obchodnom konaní.“

- 8 Článok 54 tejto smernice sa týka „použití[a] dôverných informácií“.
- 9 Článok 22 nariadenia Rady (EÚ) č. 1024/2013 z 15. októbra 2013, ktorým sa Európska centrálna banka poveruje osobitnými úlohami, pokiaľ ide o politiky týkajúce sa prudenciálneho dohľadu nad úverovými inštitúciami (Ú. v. EÚ L 287, 2013, s. 63), sa týka riadneho postupu pri prijímaní rozhodnutí týkajúcich sa dohľadu, zatiaľ čo článok 27 tohto nariadenia sa týka povinnosti zachovávať služobné tajomstvo, ktorú majú členovia rady pre dohľad, zamestnanci Európskej centrálnej banky (ECB), ako aj personál vyslaný zúčastnenými členskými štátmi vykonávajúci funkcie dohľadu, a výmeny informácií medzi ECB a orgánmi a subjektmi na vnútroštátnej úrovni alebo na úrovni Únie.

Talianske právo

- 10 Článok 22 legge n. 241 – recante nuove norme in materia di procedimento amministrativo e di diritto di accesso ai documenti amministrativi (zákon č. 241 týkajúceho sa nových ustanovení v oblasti správneho konania a práva na prístup k úradným dokumentom) zo 7. augusta 1990 v znení neskorších predpisov, nazvaný „Vymedzenie pojmov a zásady týkajúce sa prístupu“, vo svojich odsekoch 2 a 3 stanovuje:

„2. Právo na prístup k správnym dokumentom predstavuje vzhľadom na svoje dôležité ciele verejného záujmu všeobecnú zásadu tvoriacu základ činností správnych orgánov, ktorá podporuje účasť a zabezpečuje, aby takéto činnosti boli nestranné a transparentné.

3. Prístup ku všetkým správnym dokumentom sa umožní s výnimkou tých, ktoré sú uvedené v článku 24 ods. 1, 2, 3, 5 a 6.“

- 11 Článok 24 tohto zákona v znení neskorších predpisov, nazvaný „Zamietnutie práva na prístup“, stanovuje:

„1. Právo na prístup nebude umožnené:

- a) pokiaľ ide o dokumenty, na ktoré sa vzťahuje štátne tajomstvo v zmysle zákona č. 801 z 24. októbra 1977, v znení neskorších predpisov, ako aj vo vzťahu k tajomstvám alebo zákazom zverejňovania, ktoré sú výslovne ustanovené zákonom, vládnym nariadením podľa odseku 6 a verejnými orgánmi, ako sa ustanovuje v odseku 2 tohto článku;

...

3. Nie sú prípustné žiadosti o prístup, ktoré sa zameriavajú na celkovú kontrolu činnosti verejných orgánov.

...

7. Žiadateľom však musí byť umožnený prístup k úradným dokumentom, ak sú takéto dokumenty potrebné na ochranu alebo obranu ich vlastných právnych záujmov. ...“

- 12 Článok 7 decreto legislativo n. 385 – recante il testo unico delle leggi in materia bancaria e creditizia (legislatívny dekrét č. 385 z 1. septembra 1993, v znení neskorších predpisov, ktorým sa kodifikuje taliansky zákon o bankách a úveroch), má názov „Služobné tajomstvo a spolupráca medzi orgánmi“, pričom vo svojom odseku 1 stanovuje:

„Všetky informácie a údaje, ktorými disponuje [BdI] z dôvodu jej činnosti dohľadu sú chránené jej služobným tajomstvom, a to aj voči verejným orgánom, s výnimkou Ministerstva hospodárstva a financií, ktoré predsedá CICR [Comitato interministeriale per il credito e il risparmio (Medziministerský výbor pre úvery a úspory)]. Zachovávanie tajnosti informácií nie je možné odmietnuť súdnym orgánom, ak sú požadované informácie potrebné na vyšetrovanie v trestnom konaní alebo v konaní, v ktorom môžu byť ukladané tresty.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 13 Ako vyplýva z dokumentov, ktoré má k dispozícii Súdny dvor, pán Buccioni má od roku 2004 otvorený bežný účet v úverovej inštitúcii BNI. Zostatok na tomto účte bol k 5. augustu 2012 vo výške 181 325,31 eura. Vnútroštátny súd uvádza, že po tom, ako sa voči tejto úverovej inštitúcii začala nútená likvidácia, bolo danému vkladateľovi nahradených iba 100 000 eur z Fondo interbancario di tutela dei depositi (taliansky fond ochrany vkladov).
- 14 Pán Buccioni tvrdí, že existujú okolnosti, ktoré môžu odôvodňovať vznik zodpovednosti tak BdI, ako aj BNI za finančnú stratu, ktorá mu vznikla. S cieľom získať dodatočné informácie, aby zväzil možnosť podať žalobu na súd, požiadal pán Buccioni 3. apríla 2015 BdI o sprístupnenie viacerých dokumentov vzťahujúcich sa na dohľad nad BNI.
- 15 Rozhodnutím z 20. mája 2015 BdI čiastočne zamietla túto žiadosť najmä z dôvodu, že niektoré dokumenty, ktoré požadoval sprístupniť, obsahovali dôverné informácie chránené služobným tajomstvom, ktoré musí BdI zachovávať, že táto žiadosť nebola dostatočne presná alebo že išlo o dokumenty, na ktorých predložení nemôže mať žiadateľ záujem.
- 16 Pán Buccioni podal na Tribunale amministrativo regionale del Lazio (Správny súd pre región Lazio, Taliansko) žalobu na zrušenia tohto rozhodnutia. Rozsudkom z 2. decembra 2015 daný súd predmetnú žalobu zamietol.
- 17 Pán Buccioni podal proti tomuto rozsudku odvolanie na Consiglio di Stato (Štátna rada, Taliansko). V tejto súvislosti najmä tvrdí, že prvostupňový súd porušil článok 53 ods. 1 smernice 2013/36, pretože keď sa voči BNI začala nútená likvidácia, povinnosť zachovávať služobné tajomstvo prináležiaca BdI prestala platiť. BdI namieta, že v súlade s uvedeným ustanovením sprístupnenie dôverných informácií týkajúcich sa úverovej inštitúcie, voči ktorej sa začala nútená likvidácia, predpokladá, že žiadateľ už predtým začal občianskoprávne alebo obchodné súdne konanie.
- 18 Za týchto podmienok Consiglio di Stato (Štátna rada) rozhodla prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Je zásada otvorenosti, výslovne zakotvená v článku 15 ZFEÚ, pokiaľ ide o jej kogentný všeobecný cieľ, v prípade, že sa táto zásada vykladá v tom zmysle, že ju možno upraviť nariadeniami alebo obdobnými legislatívnymi postupmi podľa článku 15 ods. 3, ktorých obsah by mohol byť prejavom príliš širokej diskrečnej právomoci, a to bez právneho základu v hierarchicky vyššom prameni práva Únie, týkajúceho sa nevyhnutného predchádzajúceho stanovenia minimálnych kogentných zásad, v rozpore s podobným obmedzujúcim zámerom v oblasti právnych predpisov Únie týkajúcich sa dohľadu nad úverovými inštitúciami, a to do tej miery, že by sa popieral obsah samotnej zásady

otvorenosti aj v prípade, že záujem na prístupe k dokumentom by súvisel so základnými záujmami žiadateľa, ktoré by zjavne zodpovedali záujmom, v prospech ktorých platia výnimky z príslušných obmedzení v danej oblasti?

2. Majú sa v dôsledku toho článok 22 ods. 2, ako aj článok 27 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 1024/2013, vykladať nie ako výnimočné prípady odchýlky od režimu neprístupnosti dokumentov, ale skôr ako ustanovenia, ktoré treba vykladať vzhľadom na širšie ciele článku 15 ZFEÚ a na ktoré sa ako také vzťahuje všeobecná zásada právnej úpravy Únie, na základe ktorej prístup k dokumentom nemožno obmedziť, ak to vyplynie z rozumného a primeraného vyváženia požiadaviek úverového sektora so základnými záujmami sporiteľa, ktorý sa dostal do situácie rozdelenia finančnej záťaže (*burden sharing*), a to v závislosti od významných skutočností, s ktorými sa oboznámil orgán dohľadu splňajúci organizačné charakteristiky a disponujúci obdobnými sektorovými právomocami ako ECB?
3. Ak sa teda článok 53 smernice 2013/36 a vnútroštátne právne predpisy zohľadnia ako zodpovedajúce uvedenému ustanoveniu, má sa toto ustanovenie zosúladiť s rámcom ostatných právnych predpisov a zásad práva Únie uvedených v [prvej otázke] v tom zmysle, že prístup k dokumentom možno povoliť v prípade príslušnej žiadosti podanej po začatí nútenej likvidácie voči dotknutej banke aj vtedy, ak žiadateľ nepodal žiadosť o prístup k dokumentom výhradne v rámci občianskoprávneho alebo obchodného súdneho konania, ktoré sa riadne začali s cieľom chrániť majetkové záujmy poškodené v dôsledku začatia nútenej likvidácie voči banke, ale tiež v prípade, že predmetný žiadateľ sa práve na účel predchádzajúceho overenia konkrétnych možností úspechu uvedených občianskoprávnych alebo obchodných žalôb obrátil na súd, ktorý členský štát splnomocnil na ochranu práva na prístup k dokumentom a zásady otvorenosti v rámci úplnej ochrany práva na obranu a súdnu ochranu subjektívnych práv, s osobitným ohľadom na žiadosť sporiteľa, ktorý už musel znášať účinky rozdelenia finančnej záťaže (*burden sharing*) v dôsledku postupu zameraného na riešenie platobnej neschopnosti úverovej inštitúcie, v ktorej mal vložené svoje úspory?“

O prejudiciálnych otázkach

- 19 Svojimi prejudiciálnymi otázkami, ktoré treba preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 53 ods. 1 smernice 2013/36 v spojení s článkom 15 ZFEÚ a článkom 22 ods. 2 a článkom 27 ods. 1 nariadenia č. 1024/2013 vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby príslušné orgány členských štátov sprístupnili dôverné informácie osobe, ktorá o ne požiada na účely, aby mohla začať občianskoprávne alebo obchodné súdne konanie zamerané na ochranu majetkových záujmov, ktoré mali byť poškodené v dôsledku začatia nútenej likvidácie úverovej inštitúcie.
- 20 Treba poznamenať, že v rozsahu, v akom vnútroštátny súd odkazuje tak na článok 15 ZFEÚ, ako aj na článok 22 ods. 2 a článok 27 ods. 1 nariadenia č. 1024/2013, nie je výklad týchto ustanovení, z ktorých zjavne vyplýva, že nie sú určené príslušným orgánom členských štátov (pozri v tomto zmysle rozsudok z 18. júla 2017, Komisia/Breyer, C-213/15 P, EU:C:2017:563, body 51 a 52), relevantný v spore vo veci samej, ktorý sa týka žiadosti o prístup k dokumentom v držbe BdI.
- 21 Na to, aby bolo možné odpovedať na položené otázky, treba predovšetkým uviesť, že z odôvodnenia 2 smernice 2013/36 vyplýva, že jej hlavným cieľom je koordinovať vnútroštátne ustanovenia týkajúce sa prístupu k činnosti úverových inštitúcií a investičných spoločností, spôsobov ich riadenia a ich rámca dohľadu.
- 22 Okrem toho, ako vyplýva aj z odôvodnení 5 a 6 smernice 2013/36, táto smernica by mala predstavovať základný nástroj pre vybudovanie vnútorného trhu v oblasti úverových inštitúcií, na ktorého plynulé fungovanie sú potrebné nielen právne predpisy, ale aj úzka a pravidelná spolupráca a podstatne lepšia konvergencia postupov v oblasti regulácie a dohľadu.

- 23 Z odôvodnenia 15 tej istej smernice ďalej vyplýva, že touto smernicou sa má uskutočniť stupeň harmonizácie potrebný a dostatočný na zabezpečenie vzájomného uznávania povolení a systémov prudenciálneho dohľadu, a tým sa má umožniť udeľovanie jedinej licencie, ktorá bude uznávaná v celej Únii, a uplatňovanie zásady dohľadu nad obozretným podnikaním domovského členského štátu.
- 24 Na tento účel článok 4 ods. 2 a 3 smernice 2013/36 stanovuje, že členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány monitorovali činnosti úverových inštitúcií na účely posúdenia dodržiavania súladu s požiadavkami tejto smernice, ako aj aby sa zaviedli vhodné opatrenia, ktorými sa príslušným orgánom umožní získavať informácie potrebné na posúdenie, či uvedené inštitúcie dodržiavajú tieto požiadavky. Podľa článku 4 ods. 5 majú členské štáty najmä požadovať, aby úverové inštitúcie poskytovali príslušným orgánom svojich domovských členských štátov všetky informácie potrebné na vyhodnotenie toho, či pravidlá prijaté v súlade so smernicou 2013/36 sú dodržiavané.
- 25 Okrem toho článok 6 písm. a) tejto smernice stanovuje, že členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány na základe vzájomnej dôvery a plného vzájomného rešpektu medzi sebou a inými zúčastnenými stranami ESFS spolupracovali najmä na tom, aby zabezpečili tok náležitých a spoľahlivých informácií v súlade so zásadou lojálnej spolupráce stanovenej v článku 4 ods. 3 ZEÚ.
- 26 Napokon podľa článku 50 ods. 1 uvedenej smernice príslušné orgány dotknutých členských štátov úzko spolupracujú s cieľom vykonávať dohľad nad činnosťou úverových inštitúcií, ktoré pôsobia, najmä prostredníctvom pobočky, na území jedného alebo viacerých členských štátov, v ktorých nemajú svoje ústredie. Navzájom si poskytujú všetky informácie o riadení a vlastníctve takýchto inštitúcií, ktoré môžu uľahčiť dohľad nad nimi a posúdenie podmienok na udelenie povolenia týmto inštitúciám, a všetky informácie, ktoré môžu uľahčiť monitorovanie inštitúcií, najmä pokiaľ ide o likviditu, platobnú schopnosť, ochranu vkladov, obmedzovanie veľkej majetkovej angažovanosti, ďalšie faktory, ktoré môžu ovplyvniť systémové riziko vyvolané danou inštitúciou, administratívne a účtovné postupy a mechanizmy vnútornej kontroly.
- 27 Efektívne vykonávanie režimu prudenciálneho dohľadu úverových inštitúcií, ktorý normotvorca Únie zaviedol prijatím smernice 2013/36 a ktorý je založený na dohľade vykonávanom vnútri členského štátu a na výmene informácií medzi príslušnými orgánmi viacerých členských štátov, ako bol stručne opísaný v predchádzajúcich bodoch, vyžaduje, aby si tak úverové inštitúcie, nad ktorými sa vykonáva dohľad, ako aj príslušné orgány mohli byť isté, že poskytnuté dôverné informácie si v zásade zachovávajú svoj dôverný charakter (pozri analogicky rozsudok z 19. júna 2018, Baumeister, C-15/16, EU:C:2018:464, bod 31).
- 28 Absencia takej dôvery by totiž mohla narušiť nerušené oznamovanie dôverných informácií, ktoré sú nevyhnutné na výkon prudenciálneho dohľadu (pozri analogicky rozsudok z 19. júna 2018, Baumeister, C-15/16, EU:C:2018:464, bod 32).
- 29 Článok 53 ods. 1 smernice 2013/36 teda ukladá povinnosť zachovávať služobné tajomstvo ako všeobecné pravidlo s cieľom nielen chrániť osobitné záujmy priamo dotknutých úverových inštitúcií, ale aj všeobecný záujem spojený predovšetkým s finančnou stabilitou v rámci Únie (pozri analogicky rozsudok z 19. júna 2018, Baumeister, C-15/16, EU:C:2018:464, bod 33).
- 30 Napokon v smernici 2013/36 sú taxatívne uvedené osobitné prípady, v ktorých všeobecný zákaz sprístupnenia dôverných informácií, ktoré majú k dispozícii príslušné orgány, stanovený v článku 53 ods. 1 tejto smernice výnimočne nebráni tomu, aby tieto informácie boli oznámené alebo používané (pozri analogicky rozsudok z 19. júna 2018, Baumeister, C-15/16, EU:C:2018:464, bod 38).

- 31 V prejednávacom prípade je potrebné uviesť, že článok 53 ods. 1 smernice 2013/36 stanovuje vo svojom treťom pododseku, že „ak je na úverovú inštitúciu vyhlásený konkurz alebo sa začala jej nútená likvidácia, dôverné informácie, ktoré sa netýkajú tretích strán zapojených do pokusov o záchranu predmetnej úverovej inštitúcie, sa môžu napriek tomu zverejniť v občianskoprávnom alebo obchodnom konaní“.
- 32 Ako v podstate uviedol generálny advokát v bodoch 79 až 81 svojich návrhov, normotvorca Únie chcel týmto ustanovením umožniť príslušnému orgánu, aby len osobám priamo dotknutým konkurzom alebo nútenou likvidáciou úverovej inštitúcie sprístupnil dôverné informácie, ktoré sa netýkajú tretích osôb zapojených do pokusov o záchranu tejto inštitúcie, na účely ich použitia v občianskoprávnom alebo obchodnom súdnom konaní, pričom také rozhodnutie môže byť preskúmané príslušnými súdmi.
- 33 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy zo znenia článku 53 ods. 1 tretieho pododseku smernice 2013/36 ani z kontextu, do ktorého toto ustanovenie spadá, ako ani z cieľov sledovaných pravidlami obsiahnutými v tejto smernici, ktoré sa týkajú služobného tajomstva, nie je možné odvodiť, že by sa dôverné informácie týkajúce sa úverovej inštitúcie, na ktorú bol vyhlásený konkurz alebo sa začala voči nej nútená likvidácia, mohli sprístupniť len v občianskoprávných alebo obchodných súdnych konaniach, ktoré sa už začali.
- 34 V prípade, o aký ide vo veci samej, sprístupnenie týchto informácií počas konania, ktoré by malo podľa vnútroštátneho práva povahu správneho konania, by dokázalo už pred začatím občianskoprávneho alebo obchodného súdneho konania zaručiť dodržanie požiadaviek uvedených v bode 32 tohto rozsudku, a teda potrebný účinok povinnosti zachovávať služobné tajomstvo, ktorá je stanovená v článku 53 ods. 1 smernice 2013/36.
- 35 Za týchto okolností by boli požiadavky riadneho výkonu spravodlivosti vážne narušené, keby bol žiadateľ nútený začať občianskoprávne alebo obchodné súdne konanie s cieľom získať prístup k dôverným informáciám, ktoré majú v držbe príslušné orgány.
- 36 Tento výklad navyše nie je spochybnený úvahami uvedenými v bode 39 rozsudku z 12. novembra 2014, Altmann a i. (C-140/13, EU:C:2014:2362), podľa ktorých spor v danej veci, ktorá viedla k vydaniu uvedeného rozsudku, nepatrila do rámca občianskoprávných alebo obchodných súdnych konaní začatých osobami, ktoré požiadali o prístup k dôverným informáciám týkajúcim sa investičnej spoločnosti, ktorá bola v súdnej likvidácii. Vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok z 12. novembra 2014, Altmann a i. (C-140/13, EU:C:2014:2362), Súdny dvor totiž nebol požiadaný, aby odpovedal na otázku, ktorá je predmetom tohto konania, pretože uvedený rozsudok sa týkal výkladu smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/39/ES z 21. apríla 2004 o trhoch s finančnými nástrojmi, o zmene a doplnení smerníc Rady 85/611/EHS a 93/6/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/12/ES a o zrušení smernice Rady 93/22/EHS (Ú. v. ES L 145, s. 1; Mim. vyd. 06/007, s. 263), v súvislostiach, v ktorých bola vnútroštátna skutková a procesná situácia odlišnou od situácie, o akú ide vo veci samej. Ako v podstate uviedol generálny advokát v bodoch 50 a 52 svojich návrhov, výklad článku 53 ods. 1 smernice 2013/36 sa nemôže z tohto dôvodu vykonať s ohľadom na dôvod uvedený v bode 39 daného rozsudku.
- 37 V súlade s ustálenou judikatúrou sa však majú výnimky stanovené smernicou 2013/36 zo všeobecného zákazu sprístupňovať dôverné informácie vykladať striktné (pozri v tomto zmysle rozsudok z 22. apríla 2010, Komisia/Spojené kráľovstvo, C-346/08, EU:C:2010:213, bod 39 a citovanú judikatúru).
- 38 Z toho dôvodu treba konštatovať, že možnosť odchyliť sa od povinnosti zachovávať služobné tajomstvo podľa článku 53 ods. 1 tretieho pododseku uvedenej smernice vyžaduje, aby sa žiadosť o sprístupnenie informácií vzťahovala na informácie, v súvislosti s ktorými žiadateľ predložil presné a súhlasné indície nasvedčujúce tomu, že uvedené informácie sa ukazujú ako relevantné na účely občianskoprávneho

alebo obchodného súdneho konania, ktoré prebieha alebo sa má len začať a ktorého predmet musí byť žiadateľom presne identifikovaný, pričom predmetné informácie sa nesmú použiť mimo takého konania.

- 39 V každom prípade prináleží príslušným orgánom a súdom, aby pred sprístupnením každej z požadovaných dôverných informácií zaručili rovnováhu medzi záujmom žiadateľa na disponovanie dotknutými informáciami a záujmami súvisiacimi so zachovaním dôvernosti informácií, na ktoré sa vzťahuje povinnosť zachovávať služobné tajomstvo (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 14. februára 2008, Varec, C-450/06, EU:C:2008:91, body 51 a 52, ako aj citovanú judikatúru).
- 40 Vzhľadom na vyššie uvedené treba na položené otázky odpovedať tak, že článok 53 ods. 1 smernice 2013/36 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby príslušné orgány členských štátov sprístupnili dôverné informácie osobe, ktorá o ne požiada, na účely začatia občianskoprávneho alebo obchodného súdneho konania zameraného na ochranu majetkových záujmov, ktoré mali byť poškodené v dôsledku začatia nútenej likvidácie úverovej inštitúcie. Žiadosť o sprístupnenie informácií sa však musí vzťahovať na informácie, v súvislosti s ktorými žiadateľ predložil presné a súhlasné indície nasvedčujúce tomu, že uvedené informácie sa ukazujú ako relevantné na účely občianskoprávneho alebo obchodného súdneho konania, ktorého predmet musí byť žiadateľom presne identifikovaný, pričom predmetné informácie sa nesmú použiť mimo takého konania. Príslušným orgánom a súdom prináleží, aby pred sprístupnením každej z požadovaných dôverných informácií zaručili rovnováhu medzi záujmom žiadateľa na disponovanie dotknutými informáciami a záujmami súvisiacimi so zachovaním dôvernosti informácií, na ktoré sa vzťahuje povinnosť zachovávať služobné tajomstvo.

O trovách

- 41 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (piata komora) rozhodol takto:

Článok 53 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ z 26. júna 2013 o prístupe k činnosti úverových inštitúcií a prudenciálnom dohľade nad úverovými inštitúciami a investičnými spoločnosťami, o zmene smernice 2002/87/ES a o zrušení smerníc 2006/48/ES a 2006/49/ES, sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby príslušné orgány členských štátov sprístupnili dôverné informácie osobe, ktorá o ne požiada, na účely začatia občianskoprávneho alebo obchodného súdneho konania zameraného na ochranu majetkových záujmov, ktoré mali byť poškodené v dôsledku začatia nútenej likvidácie úverovej inštitúcie. Žiadosť o sprístupnenie informácií sa však musí vzťahovať na informácie, v súvislosti s ktorými žiadateľ predložil presné a súhlasné indície nasvedčujúce tomu, že uvedené informácie sa ukazujú ako relevantné na účely občianskoprávneho alebo obchodného súdneho konania, ktorého predmet musí byť žiadateľom presne identifikovaný, pričom predmetné informácie sa nesmú použiť mimo takého konania. Príslušným orgánom a súdom prináleží, aby pred sprístupnením každej z požadovaných dôverných informácií zaručili rovnováhu medzi záujmom žiadateľa na disponovanie dotknutými informáciami a záujmami súvisiacimi so zachovaním dôvernosti informácií, na ktoré sa vzťahuje povinnosť zachovávať služobné tajomstvo.

Podpisy